

Maade, som man saa gik fra, og derefter paa en anden uheldig Maade, skønt den heldige Løsning af Importreguleringssagen ligger lige for. Venstre har saboteret den og bl. a. gjort det ved at paaberaabe sig Hensynet til Udlandet. Jeg skal nu blot herom udtale, at den afgaaede Minister for udenrigske Anliggender, Hr. Harald Seavenius, var saa forsynlig den sidste Dag, før han aftraadte, at sende op i Finansudvalget Aktstykker vedrørende Spørgsmaalet om Importreguleringen og Udlandet, som viser, at der vedrørende dette Spørgsmaal aldeles ikke har været saadanne Vanskeligheder, som man fra Venstres Side har paa-staaet, Aktstykker, som viser, at dette Forhold kunde med største Lethed behandles og Vanskelighederne overvindes, og at det kun er, naar man har villet sabotere Ordningen, at man har bragt den Ting frem til den Betydning, man har angivet. Jeg siger, at den forhenværende Udenrigsminister var saa forsynlig Dagen før, eller maaske det var samme Dag han gik af, at sende disse Aktstykker op til Finansudvalget; han vilde nemlig have sit Rygte deponeret et Sted, hvor han var sikker paa at kunne nyde Beskyttelse i denne Sag. Han var sammen med den højtærede Indenrigsminister, som nu smiler, en Tilhænger af, at man ikke skulde bøje sig for det Krav, ikke skulde give op, fordi der blev raabt fra Udlandet. Derfor lagde han disse Papirer, som viser, at der i Virkeligheden ingen Vanskeligheder var, op i Finansudvalget.

Efter at Højre har paatvunget Venstre Importreguleringen, og Venstre har saboteret den, har det konservative Parti opgivet Importreguleringen og forhandler nu med Venstre om en Erstatning for denne. Derfor er det min Opfattelse, at de to Partier har benyttet denne Sag og har behandlet den politisk paa en saa uheldig Maade, at der for Øjeblikket slet ingen Mulighed er for at forlænge Importreguleringen endsige for at udvide den. Man forhandler nu de to Partier imellem, og det er jo det, der er Indholdet i den politiske Situation, som det ærede Medlem Hr. Pürschel førte frem i Gaar, om en Erstatning for Bortfaldet af Importreguleringen. Det, der forhandles om, kan kun være, som det er angivet, en Erstatning paa Toldlovgivningen, Toldlovgivningen, om hvilken den højtærede Finansminister tidligere har sagt og med aldeles uimodsigelige Argumenter har paa-vist, at der ikke kunde være Tale om, at Krisen kunde løses eller afhjælpes dér. Hvis disse Forhandlinger nu skulde føre til et Resultat, som i nogen Maade kunde tjene

Skotojs- og Cigarindustrien, maatte Toldbeskyttelsen være af en saadan Højde, at den øvrige Befolkning maatte reagere paa enhver Maade derimod.

Altsaa det, de to Partier forhandler om i Øjeblikket, er det Omraade, om hvilket den højtærede Statsminister siger, at der er dybt-gaaende Modsætninger mellem Venstre og det konservative Folkepartis Betragtning af de økonomiske Forhold. Det er det, hvorom den højtærede Finansminister siger, at disse Grundanskuelser, vi har, maa vi gensidig respektere og igennem rolig Forhandling søge at finde os til Rette „med et Resultat, som vi begge saa nogenlunde kan slaa os til Taals med.“ Hvis det skal være et Resultat, som kan yde Industrien blot en Beskyttelse, som svarer til Importreguleringens, vil det komme til at betyde for Forbrugerne en saadan Byrde, at Importreguleringen intet som helst er i Sammenligning dermed. Derfor vil jeg for mit Vedkommende oprigtig talt haabe, at de Forhandlinger, som føres mellem Venstre og de Konservative paa dette Omraade, maa briste. Thi enten betyder de, at man kommer til et Resultat, som de Konservative kan acceptere fuldt ud, og saa er det i Virkeligheden absolut uacceptabelt for alle andre end disse to Industrier; eller ogsaa naar man til et Resultat, som karakteriseres med det, som den højtærede Statsminister siger, „at man finder sig til Rette med et Resultat, som vi begge saa nogenlunde kan slaa os til Taals med,“ det vil sige noget, man politisk lempet sig igennem med. Det er Dagsordenen omsat i en eller anden ligegyldig Handling. Det er det, hvorunder Samfundet i de 2½ Aar har lidt, hvor Regeringen og de to Partier har styret, nemlig en Politik, som hverken er det ene eller det andet, som ikke fører til noget som helst Resultat andet end det, som vi oplever i vort Samfunds stadig tiltagende Forarmelse. Derfor haaber jeg, at disse Forhandlinger maa briste; thi at Forhandlingerne bryder, vil være det første Skridt til Muligheden af at etablere et Forsøg paa at føre Samfundet fremad igen.

Den højtærede Statsminister har i en ofte citeret Festtale sammenlignet sit Regimente med Oluf Hungers Regimente. Jeg vil herom sige, at den højtærede Statsminister har ingen Ret til at nedsætte den afdøde Monark Oluf Hunger paa den Maade. Thi den afdøde Monark Oluf Hunger var, efter hvad Krønikerne siger, vel en brødefuld Mand; han havde mange Synder paa sin Samvittighed, endogsaa Brodermord; men han var dog en from Mand. Der staar